

● علی باباجانی
● تصویرگر: شیوا ضیایی

سفر قضاپی در کلاس

وقتی در کلاس به آقا معلم گفتم می‌خواهم فضانورد بشوم، بچه‌ها خندیدند. من سرم را پایین انداختم. آقا معلم گفت: «سرت را بالا بگیر پسر.»
من منتظر بودم آقا معلم مثل بچه‌ها به من بخندد؛ اما او برایم دست زد و گفت: «آفرین. چه آرزوی خوبی!»
از ته کلاس یکی گفت: «امیر اگر می‌خواهد فضانورد بشود، باید برود خارج.»

آقا معلّم گفت: «اوّل با دقّت به حرف‌های من گوش کنید؛ بعد هر سوالی داشتید پرسید. این اوّلین ماهواره‌ی ساخت ایران اسلامی است. همه‌ی تجهیزات آن در ایران طراحی و تولید شده است.»

این ماهواره در اسفندماه سال ۱۳۸۴ با موشک ایرانی به فضا پرتاب شد.»

وقتی حرف‌های آقا معلّم تمام شد، همه با هم برای ماهواره دست زدیم. آقا معلّم گفت: «بچه‌ها، وقتی شما هنوز به دنیا نیامده بودید، این ماهواره به دنیا آمده بود و همه‌ی دنیا از آن تعجّب کردند. حالا هم از حرف امیر تعجّب نکنید. یک روز ما هم به امید خدا فضانورد به فضا می‌فرستیم.»

یکی از بچه‌ها گفت: «آقا اجازه، چند تا از کشورها ماهواره دارند؟»

یکی از ته کلاس گفت: «این که پرسیدن ندارد. همه‌ی کشورها دارند. فکر کنم ایران آخرین کشوری است که ماهواره دارد.»

آقا معلّم جواب داد: «نه جانم. از بین این همه کشور در دنیا فقط چند کشور آمریکا، روسیه، فرانسه، ژاپن، چین، انگلیس و هند توانسته اند ماهواره به فضا پرتاب کنند.»

دهان بچه‌ها از تعجّب باز مانده بود. همه طوری به هم نگاه می‌کردند که انگار برنده شده‌اند. همه شروع کردند به دست زدن.

از پنجره پرچم ایران اسلامی در حیاط مدرسه دیده می‌شد که با باد، این طرف و آن طرف می‌رفت.

آقا معلّم از جایش بلند شد. توی تلفن همراهش دنبال چیزی گشت. بعد آن را جلوی ما گرفت و گفت: «می‌دانید این چیست؟»

یکی گفت: «آقا موشک است.»

یکی گفت: «آقا اجازه، سفینه‌ی فضایی است.»

آن یکی گفت: «آقا اجازه، ماهواره است.»

آقا معلّم گفت: «آفرین، این عکس یک ماهواره است. ماهواره‌ها به فضا می‌روند و از آن‌جا به ما اطلاعات می‌دهند. ماهواره با موشک به فضا می‌رود.»

یکی از بچه‌ها گفت: «ماهواره مثل آنتن تلویزیون است. ما با آنتن می‌توانیم برنامه‌های تلویزیون را تماشا کنیم.»

آقا معلّم گفت: «بله. ماهواره خیلی کارها انجام می‌دهد. باید یک روز درباره‌ی ماهواره صحبت کنم. حالا می‌دانید این ماهواره برای کجاست؟»
- آمریکا.

- آقا، روسیه.

- فکر کنم مال ژاپن باشد؛ چون چند وقت پیش اخبار می‌گفت که ژاپن ماهواره‌ای به فضا فرستاده.

آقا معلّم لبخند زد و گفت: «نمی‌دانم چه قدر از ماهواره شنیده‌اید. هر ماهواره یک اسمی دارد. اسم این ماهواره «امید» است.

یکی از بچه‌ها گفت: «مگر می‌شود یک ماهواره‌ی خارجی اسم ایرانی داشته باشد؟»

